

Németh István Péter

12 ((+1)) naptárlap

1.
Milyen szép a felröppenő
feketerigó
aransárga
csórében a piros fagyalbogyó!

Mögötte ahogy kéklík a hegy,
S a hóbefúttá bánya
Fehér a zöld fenyő
Felett!

2.
Minden reggelen
Úgy ébredek én,
Mintha mackó kerek talpát
Csiklandaná a fény.

Minden estelen
Úgy alszom el én,
Mint egy könnyű darázs-baba
Gubacs közepén.

3.
Az alkonyi nap
Rőt bohóccorr.
Felhő-frizurát
Szél kócol.

Lombtalan aranyág
Csikland eget,
S a végtelen kékség
Tócsa-tükörbe nevet.

4.
Ez a szép, ez a szép
Finn dal
Ahogy épp, ahogy épp
Színt vall...

Szeretőd csak az út,
A fenyő s a kakukk
Hallja.
Könyörülj, Gyönyörűm, rajta!

5.
Fekete boszorka-
Lepke, Te!
Hess innen el!
Ne játssz a szívemmel!

Pirosára hullong a
Szárnyad korma.
Lepécske, Te
Fekete Boszorka!

6.
Barna a bereklé
S a tó feneké.
Szól a parti refrén:
Béka-brekeke.

A gólya ruhája
Fehér, fekete -
El is némul ám a
Békák serege.

7.
Lezártam este -
Kék boríték most a Balaton.
Vitorlás a vízjele,
Arany pecsét rajta a Nap.

Ha kibontod ma, nagyon
Meg ne lepődj, vesd bele
Csak magadat
Ebbe a versbe!

8.
...négy nádszálat letűzve
Halacskaztunk a vízben.
Így telt a valahai nyár
Badacsonyörs partjainál.

S ma imával kérem Őt
Némán tátogó pontyok előtt,
Ne kelljen sóhajtnom e halboltban,
Hogy: JAJ, VOLTAM!

9.
Ez már az igazi ősz.
Esténte lusta tücsök szól,
Csupált fűz felől alig hallani.
S reggel az eső is oly lomha...

Parton gyerek se kergetőz
És koromfekete tavalyi
Diólevelet hozott túlpartról
A Balaton ma.

10.
Nem harsan a fütty ma.
Elmegy az árnyék,
Hogy sárgul a fűzfa;
Lombja szitál még.

Kendőt legalább már
Válladra teríts!
Ké kell a bokádnál
Kései kikerics.

11.
Kék szemedet, jaj,
Még le ne hunyd!
Suttogom éjbe:
Csak mi vagyunk...

Csillan a csillag,
Szisszen a szél.
Hajlik a rózsza.
Válladig ér.

12.
Aludj,
Aludj, aludj!
Alszanak már a múhelyben is
A gyaluk.

Ácsapádnak fűrészszalagja
Egyet pendül még.
Melléd illatos forgácsra is
Lefeküdnek.

(())

Gyulladoz a mesés
Illatos teamécs.
Csésze. Itala fény.
Ujjad a peremén.

Csordul a fügeméz,
Zöldarany, - idenézz!
Csók veri csupa rím
Ajkadon a rubin.

Csobánci képeslap I.

- a 75 éves Kányádi Sándornak ajánlom szeretettel

a diszeli
fűzek alatt
nézem hogy sza-
lad a patak
s Balatonból
följött halak
siratoznak
malomfalat

csak azt mert a
malomkerék
elkorhadott

sej igen rég
pedig ha itt
forogna még
ég s víz volna
egyforma kék
amire már
jó az alkony
folyton fűzről
hullt könny arcom
tartom fénybe
majd lehajtom
malomfalnál
patakparton

Csobánci képeslap II.

- a 74 éves édesapámnak ajánlom szeretettel -

Csobánc váráig
Hullámol a pipacs
Ezer török
Harcos vére
A rögök
Közül felfröcsög

Vigyázva járom
A rétet Tóti Gulács felé
Virágzik a repce
Arany haját bontotta
Valaha ki erre
Szépapám szerelme

Kökörcsin selyme
Nagyanyám gyászruhája
Rét füve pillád
Rajtad margaréta a gomb
És a virágban
Mit kezded koszorúba font
Meg-megsimálja a szél
Nagyapám szeme kékjét
A Balatont

Nemes László: *Marine* - 1991-1996, olaj, papír